

הגלימה האדומה והכחולה – סיפור מקונגו

היו פעם שני חברים שגדלו יחד והבטיחו זה לזה ידידות נצחית.

כשגדלו הם התחתנו וכל אחד מהם בנה בית משלו ממש זה מול זה כשרק שביל קטן מפריד ביניהם.

יום אחד טריקסטר הגיע לכפר.

הוא שמע על ידידות ייחודית זו והחליט שים את זה במבחן.

הוא התלבש בחלוק יפה להפליא של שני צבעים.
הגלימה הייתה מפוצלת באמצע:
זה היה אדום בצד ימין ו כחול בצד שמאל.

לבוש בגלימה היפה הזו, הוא עבר בשביל הצר בין בתי שני החברים. שני החברים יצאו לעבוד בשדות
הקטנים שלהם, ממש זה מול זה.

את רמאי שרק בקול רם לאן הוא הלך, כך ששני החברים, בדיוק באותו זמן, נאלצו להרים את עיניהם
מעבודתם ולראות אותו הולך בין בתיהם.

בסופו של יום, כשסיימו את עבודתם, אמר חבר אחד לשני, "זה לא היה יפה אדום גלימה שהאדם לבש היום?"

"לא", ענה חברו: "זה היה יפה כחול גלימה."

"ראיתי את האיש בצורה די ברורה כשהוא הלך בינינו", אמר הראשון. "גלימתו היתה אדום."

"אתה טועה", אמר השני, "ראיתי את זה גם די ברור. זה היה כחול!"

"אני יודע מה ראיתי", התעקש הראשון: "הגלימה היתה אדום!"

"אתה לא יודע כלום", ענה השני בכעס: "זה היה כחול."

"בטח", קרא הראשון, "אז אתה חושב שאני טיפש! אני יודע מה ראיתי. זה היה אדום!"

הם התחילו **לחימה**, בועטים ומרביצים זה לזה, מתגלגלים על האדמה צורחים.
באותו רגע חזר הטריקסטר.

הוא עמד ממש מול שני הגברים שחבטו ובוועטים זה בזה, וצעקו: "**הידידות שלנו נגמרה**".

הטריקסטר הלך ישר לעברם והראה את גלימתו היפה. הוא צחק בקול רם על הוויכוח המטופש שלהם.

שני החברים ראו את גלימתו. הם ראו איך הוא מפוצל באמצע עם צד אדום וצד כחול.

שני החברים הפסיקו להילחם צעק על האיש עם הגלימה:

**"חיינו כאחים, זה לצד זה כל חיינו. זו אשמתך שהתחלנו להילחם ולהילחם זה בזה. פתחת
מלחמה בינינו."**

"אל תאשים אותי", ענה הטריקסטר: "זה לא אני שגרם לך לריב."

שניכם טועים ושניהם צודקים.

**כן, כי אתה שניהם אמרו את האמת. אתה מתווכח ונלחם כי ראית רק את הגלימה שלי מנקודת
מבט אחת."**